

ГЕРМАНЦИТЕ СЕ ОПАСЯВАТ ОТ НАВОДНЯВАНЕТО НА ТРУДОВИЯ ИМ ПАЗАР С ЕВТИНА РАБОТНА РЪКА ОТ ИЗТОЧНА ЕВРОПА

Публикуван на: 28-04-2005

Източник: [Deutsche Welle](#)

Европейският Съюз на 25-те навършва вече първата си година. Опасенията за наводняването на западните пазари с евтина работна ръка от новите източноевропейски страни членки се оказаха напразни. Германските поръчители имат право обаче да ангажират източноевропейски подизпълнители, които да предоставят свой персонал. Поради тази причина германците продължават да се страхуват за работните си места. Не случайно се водят и дискусиите по закона за регламентиране на минимална работна заплата и по директивата за сферата на услугите. От източното разширяване на Европейския Съюз се възползват най-вече концерните.

Германските концерни са доволни от източното разширяване на Европейския Съюз. През изминалата 2004-та година бе отбелязано покачване на износа за новите страни членки на общността с цели 10 процента на повече от 60 милиарда евро. Евтината работна ръка в новите страни членки е допълнителна изгода за предприятията, които все по-често премислят възможността да изградят свои представителства в – от икономическа гледна точка – по-благоприятните за процъфтяването на бизнеса им източноевропейски държави. Средната заплата на час в Словакия възлиза на близо три евро и 20, в Германия тази сума трябва да бъде умножена по девет.

Не е чудно, че германците изпитват страх от наплива на източноевропейци на така или иначе не така цветущия им трудов пазар. Въпреки че за Германия важи преходния период от седем години, през които новите европейци нямат право на труд в страната, те намират начин да изкарват пари на германския трудов пазар. Източноевропейски подизпълнители имат право да ангажират свой персонал при изпълнението на поръчките на германския главен изпълнител. Това води в повечето случаи до дъмпинг на нивото на заплащане, казва Йоахим Вюрмелинг, депутат в Европейския парламент.

“Смятам за правилен подхода с въвеждането на седемгодишен преходен период за служителите от новите страни членки на европейската общност. Не бе обърнато обаче достатъчно внимание на

ГЕРМАНЦИТЕ СЕ ОПАСЯВАТ ОТ НАВОДНЯВАНЕТО НА ТРУДОВИЯ ИМ ПАЗАР С ЕВТИНА РАБОТНА РЪКА ОТ ИЗТОЧНА ЕВРОПА

възможностите за – да го наречем – заобикаляне на тази наредба. Вместо да се създават допълнителни работни места в Германия, те се предоставят на чуждестранните фирми.”

Този проблем не произлиза единствено от европейските споразумения, а и от националното законодателство, казва Хайде Рюле, представител на партията на Зелените в германския бундестаг.

”Тук става дума за чисто германски проблеми. Да вземем например проблема със закона за регламентиране на минимална работна заплата, който намери приложение единствено в строителния бранш.”

Дъмпингът в нивото на заплащането в останалите браншове предизвиква дискусията за разширено приложение на въпросния закон, което ще допринесе за утвърждаването на общовалидни стандарти. От обновление се нуждае и европейската директива за сферата на услугите, чийто първоначално преследван принцип гласи: работещите в сферата на услугите трябва да се съобразяват единствено със стандартите на страната, от която идват.

Все повече разтварящата се ножица между новите и старите страни членки засяга обаче не само стандартите на трудовия пазар и в социалния сектор. С данък върху предприемачеството от по-малко от 20 процента някои от новите страни членки на европейската общност предизвикват невиджана до този момент конкуренция. Натискът отвън накара и германското правителство да намали корпоративния данък, което не бе толкова благоприятно за репутацията на федералния министър на финансите Ханс Айхел.